

Ой, там, за Дунаєм

ЗБІРКА ПАТРІОТИЧНИХ ПІСЕНЬ

*Ой, там,
за Дунаєм*

ЗБІРКА ПАТРІОТИЧНИХ ПІСЕНЬ

Харків
«ФОЛІО»
2015

ББК 85.319
О-48

Художник-оформлювач
О. Д. Кононученко

О-48 **Ой, там, за Дунаєм: зб. патріот. пісень / худож.-оформлювач О. Д. Кононученко.** — Харків: Фоліо, 2015. — 31 с.
ISBN 978-966-03-7262-7.

Українські пісні — це душа нашого народу. Вони зберігаються в народній пам'яті і передаються з покоління в покоління. В піснях знайшли відображення як суспільно-історичні події, так і особисті почуття та переживання.

ББК 85.319

ОЙ, ТАМ, ЗА ДУНАЄМ, КРУТИМ БЕРЕЖКОМ

1. Ой, там, за Дунаєм,
Крутим бережком,
Ой, там розмовляє
Сокіл з козаком.
2. «Ой, ти, соколоньку,
Ти братику мій!
Чи не був ти, брате,
В моїй стороні?
3. Чи не був ти, брате,
В моїй стороні,
Чи плаче, чи тужить
Дівча по мені?»
4. «Не плаче, не тужить, —
В постелі лежить,
Правою рукою
За серце держить...»
5. Ой, прилетів сокіл
Та й сів на вікні...
«Добри вечір, дівко!
Чи чуєш, чи ні?
6. Добри вечір, дівко!
Приніс тобі вість:
Уже твій миленький
На подвір'ї єсть...»
7. Ой, дівчина встала,
Як і не лежала,
Воскові свічі
Позажигала:

8. «Горить, горить, свічі,
І вдень і вночі:
Нехай я надивлюсь
Милому в вічі!
9. Де ж ти, мій миленький,
В дорозі ходив,
Що ти, мій миленький,
З личенька змарнів?»
10. «Через тебе, дівко,
Впав я в сухоти —
Ані вночі спання,
Ні вдень роботи!
11. Очі б може й спали,
Та ноги несуть:
Викохав дівчину,
Та люди беруть».

СТОЇТЬ ЯВІР НАД ГОРОЮ

1. Стоїть явір над горою,
Все киває головою.
Буйні вітри повівають, }
Руки явору ламають. } 2

2. А вербочки шумлять низько,
Волокуть мене до сна.
Там тече поточок близько, }
Видно воду аж до дна. } 2

3. Нащо ж мені нарікати,
Що в селі родила мати?
Нехай у тих мозок рветься, }
Хто високо вгору дметься. } 2

4. А я буду собі тихо
Коротати малий вік.
Так мине мене все лихо, }
Буду щаслив чоловік. } 2

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО

1. Сонце низенько, вечір близенько,
Спішу до тебе, лечу до тебе,
Моє серденько! (2)
2. Ти ж обіцялась мене вік любити,
Ні з ким не знатись, від усіх цуратись,
А для мене жити! (2)
3. Ой, як я прийду, тебе не застану, —
Згорну рученьки, згорну біленькі
Та й нежив я стану! (2)

НІЧ ЯКА, ГОСПОДИ, МІСЯЧНА, ЗОРЯНА!

1. Ніч яка, Господи, місячна, зоряна!
Ясно, хоч голки збирай.
Вийди, кохана, працю зморена,
Хоч на хвилиноньку в гай! } 2

2. Сядем укупочці тут під калиною,
І над панами я пан!
Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею
Стелеться в полі туман. } 2

3. Став чарівний, ніби промінням всипаний,
Чи загадався, чи спить?
Ген на стрункій та високій осичині
Листя пестливо тремтить. } 2

4. Небо глибоке, засіяне зорями,
Що то за божа краса!
Зірки он миготять попід тополями —
Так одбиває роса. } 2

5. Ти не лякайся, що свої ніженьки
Вмочиш в холодну росу,
Я ж тебе, вірная, аж до хатиноньки
Сам на руках однесу. } 2

6. Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло — ні вітру, ні хмар,
Я пригорну тебе до свого серденька,
А воно палке, як жар. } 2

ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

1. Дивлюсь я на небо та й думку гадаю:
Чому я не сокіл, чому не літаю,
Чому мені, боже, ти крилля не дав?
Я б землю покинув і в небо злітав.
2. Далеко за хмари, подальше од світу,
Шукать собі долі, на горе привіту,
І ласки у зірок, у сонця просить,
У світі їх яснім все горе втопить.
3. Бо долі ще змалку здаюсь я нелюбий,
Я наймит у неї, хлопцюга прибудний;
Чужий я у долі, чужий у людей:
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?
4. Кохаюся з лихом, привіту не знаю
І гірко, і марно свій вік коротаю,
І в горі спізнав я, що тільки одна —
Далекеє небо — моя сторона.
5. І на світі гірко, як стане ще гірше, —
Я очі на небо, мені веселіше!
Я в думках забуду, що я сирота,
І думка далеко, високо літа.
6. Коли б мені крилля, орлячі ті крилля,
Я б землю покинув і на новосілля
Орлом бистрокрилим у небо польнув
І в хмарах навіки од світу втонув!

ЧОРНІІ БРОВИ, КАРІІ ОЧІ

1. Чорніі брови, каріі очі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ой очі, очі, очі дівочі,
Де ж ви навчились зводить людей? } 2
2. Вас і немає, а ви мов тута,
Світите в душу, як дві зорі.
Чи в вас улита якась отрута,
Чи, може, справді ви знахарі? } 2
3. Чорніі брови, стрічки шовкові,
Все тільки б вами я любувавсь,
Каріі очі, очі дівочі,
Все тільки б я дивився на вас. } 2
4. Чорніі брови, каріі очі,
Страшно дивиться підчас на вас,
Не будеш спати ні вдень, ні вночі,
Все будеш думать, очі, про вас. } 2

МІСЯЦЬ НА НЕБІ

1. Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує, серденько мре. } 2

2. Пісня та мила, пісня та люба,
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер зійшлися навіки знов. } 2

3. Ой, очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі, вік вкоротили,
Де ж ви навчились зводить людей? } 2

ЇХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

1. Їхав козак за Дунай,
Сказав: «Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький,
Неси та гуляй!»
«Постій, постій, козаче,
Твоя дівчина плаче,
Як ти мене покидаєш, —
Тільки подумай!»
2. «Білих ручок не ламай,
Ясних очок не стирай,
Мене з війни зі славою
К собі очідай!»
«Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!»

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

1. Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай...
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай! } 2
2. Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вода блищить,
Долиною зеленою
Кудись вона біжить. } 2
3. Край берега у затишку
Прив'язані човни,
Там три верби схилилися,
Мов журяться вони, } 2
4. Що пройде красне лігечко,
Повіють холода,
Осіплеться з них листячко
І понесе вода. } 2
5. Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить,
А в мене бідне серденько
І мліє, і болить. } 2
6. Ой, річенько, голубонько!
Як хвилечки твої,
Пробігли дні щасливії
І радощі мої! } 2
7. До тебе, люба річенько,
Ще вернеться весна,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона!.. } 2

8. Стоїть гора високая,
Зелений гай шумить,
Пташки співають голосно,
І річенька блищить... } 2
9. Як хороше, як весело
На білім світі жить!..
Чого ж у мене серденько
І мліє, і болить? } 2
10. Болить воно та журиться,
Що вернеться весна,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона! } 2

СТОГНЕ СИЗИЙ ГОЛУБОЧОК

1. Стогне сизий голубочок,
Сидя на тичині,
Плаче козак молоденький
По своїй дівчині.
2. Плаче бідний, сльози ллються,
Не хоче вмирати,
Не слухає річей добрих,
Що говорить мати.
3. Іди, сину, на вулицю,
Там дівчат побачиш,
Там товариство гуляє,
Там ти не заплачеш.
4. Не пустити мене мати
На тую вулицю,
Де дівчина мене ждала,
Звала — серце Грицю.

СКАЖИ МЕНІ ПРАВДУ, МІЙ ДОБРИЙ КОЗАЧЕ

1. Скажи мені правду, мій добрий козаче,
Що діяти серцю, коли заболить?
Як серце застогне і гірко заплаче,
Як дуже без щастя воно защемить? } 2

2. Як горе, мов терен, всю душу поколе,
Коли одцуралось тебе уже все,
І ти, як сухеє перекотиполе,
Не знаєш, куди тебе вітер несе? } 2

3. — Е, ні! — кажеш мовчки, — скосивши билину,
Хоч рано і вечір водою полий, —
Не зазеленіє; кохай сиротину,
А матері й батька не бачити їй! } 2

4. Отак і у світі: хто рано почує,
Як серце застогне, як серце зітхне,
Той рано й заплаче, а доля шуткує:
Поманить, поманить та й геть полине. } 2

5. А можна ж утерпіть, як яснеє сонце
Блисне і засяє для миру всього,
І гляне до тебе в убоге віконце?
Осліпнеш, а дивишся все на нього! } 2

ДУМИ МОЇ, ДУМИ МОЇ

1. Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо стали на папері
Сумними рядами?..
Чом вас вітер не розвіяв
В степу, як пилину?
Чом вас лихо не приспало,
Як свою дитину?..
2. Думи мої, думи мої,
Квіти мої, діти!
Виростав вас, доглядав вас —
Де ж мені вас діти?..
В Україну ідіть, діти,
В нашу Україну,
Попідтинню сиротами,
А я — тут загину.
3. Там знайдете щире серце
І слово ласкаве,
Там знайдете щирю правду,
А ще, може, й славу..
Привітай же, моя ненько,
Моя Україно,
Моїх діток нерозумних,
Як свою дитину!

РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ

1. Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма. } 2

2. І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі,
То виринав, то потопав. } 2

3. Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясен раз у раз скрипів. } 2

МІСЯЦЮ ЯСНИЙ, ЗОРІ ПРЕКРАСНІ

1. Місяцю ясний, зорі прекрасні,
Божії очі темної ночі! (2)
Вас я благаю, грудь облегчіте,
Вість принесіте з рідного краю!
2. Орлоньку сизий, соколе бистрий,
Що вік на волі в завидній долі! (2)
Вас я благаю, грудь облегчіте,
Вість принесіте з рідного краю!
3. Тихий Дунаю, зелений гаю,
Хвилі кипучі, вітри могуті! (2)
Вас я благаю, грудь облегчіте,
Вість принесіте з рідного краю!

ОЙ, Я ДІВЧИНА ПОЛТАВКА

1. Ой, я дівчина полтавка,
А зовуть мене Наталка —
Дівка проста, не красива,
З добрим серцем, не спесива. } 2
2. Коло мене хлопці в'ються
І за мене часом б'ються.
А я люблю Петра дуже,
До других мені байдуже. } 2
3. Мої подруги пустують
І зо всякими жартують,
А я без Петра скучаю
І веселості не знаю. } 2
4. Я з Петром моїм щаслива,
І весела, і жартлива,
Я Петра люблю душею,
Він один владіє нею. } 2

ОЙ, ПІД ВИШНЕЮ

1. Ой, під вишнею,
Під черешнею
Стояв старий з молодюю,
Як із ягодою. } 2

2. І просилася,
І молилася:
«Пусти мене, старий діду,
На вулицю погулять!» } 2

3. «Ой, і сам не піду,
І тебе не пущу,
Бо ти мене, старенького,
Та й покинеш на біду. } 2

4. Куплю тобі хатку,
І ще сіножатку,
І ставок, і млинок,
І вишневенький садок!» } 2

5. «Ой, не хочу хатки,
Ані сіножатки,
Ні ставка, ні млинка,
Ні вишневого садка! } 2

6. Ой, ти, старий дідуга,
Ізігнувся, як дуга,
А я молоденька,
Гуляти раденька!...» } 2

ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ БАРВІНОЧКУ

1. Зелененький барвіночку,
Стелися низенько,
А ти, милий, чорно...
А ти, милий, чорнобривий,
Присунься близенько.
Ще, ще, ще, ще, ще, ще ближче, } 2
Присунься ще ближче.

2. Зелененький барвіночку,
Стелися ще нижче,
А ти, милий, чорно...
А ти, милий, чорнобривий,
Присунься ще ближче.
Ще, ще, ще, ще, ще, ще ближче, } 2
Присунься ще ближче.

3. Ой, ти, мамо, моя мамо,
Мамо моя мила,
Не дай мене за ста...
Не дай мене за старого,
Бо я чорнобрива.
Ще, ще, ще, ще, ще, ще ближче, } 2
Присунься ще ближче.

4. Ой, дай мене за такого,
Що не має вуса,
Він на мене замор...
Він на мене заморгає,
А я засміюся.
Ще, ще, ще, ще, ще, ще ближче, } 2
Присунься ще ближче.

ОЙ, ІШОВ Я ВУЛИЦЕЮ РАЗ

1. Ой, ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ. (3)
2. Ой, ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі! (3)
3. Ой, ішов я повз Марусину хату,
Загубив я з постола залату. (3)
4. Ой, вернуса залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. (3)
5. Підійду я під віконце, стукну,
Підійду я під другеє, грюкну. (3)
6. Ой, не стукай, козаче, не стукай,
Іди собі іншої шукай. (3)
7. Ой, дай, мамо, золотії ключі,
Кинуть йому подарунки в вічі. (3)

ТИ СКАЗАЛА: «ПРИЙДИ, ПРИЙДИ»

1. Ти сказала: «Прийди, прийди»,
Не сказала, куди, куди...
Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого
Із розуму ізвела!
2. Ти сказала — під комору,
Не сказала, під котору...
Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого
Із розуму ізвела!
3. Ти сказала: у вівторок
Поцілую разів сорок!
Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого
Із розуму ізвела!

Ї НА ГОРІ КАЛИНА, ПІД ГОРОЮ МАЛИНА

1. Ой, на горі калина,
Під горою малина,
Калина-малина,
Чубарики-чубчики, малина. } 2
2. Там дівчина ходила, (2)
Ходила, ходила,
Чубарики-чубчики, ходила. } 2
3. Цвіт-калину ламала, (2)
Ламала, ламала,
Чубарики-чубчики, ламала. } 2
4. У пучечки в'язала, (2)
В'язала, в'язала,
Чубарики-чубчики, в'язала. } 2
5. На доріжку кидала, (2)
Кидала, кидала,
Чубарики-чубчики, кидала. } 2
6. Та й на хлопців моргала, (2)
Моргала, моргала,
Чубарики-чубчики, моргала. } 2

ОЙ, БУВ, ТА НЕМА, ТА ПОЇХАВ ДО МЛИНА

1. — Ой, був, та нема, та поїхав до млина.
Бідна моя головонько, сама спати лягла! (2)
2. І вчора не був, і сьогодні не був,
Десь ти мене, серденько, та навіки забув. (2)
3. — Ой, я не забув, та розсердився був,
То за тії пироги, що поїли вороги. (2)
4. Ой, я не забув, та чобіт не добув,
А в батькових не дійшов, бо немає підошов. (2)
5. — Ой, де ж ти була, моя, не чужая?
— За валом брала льон, таки не гуляла. (2)
6. — Ой, де ж ти була, забарилася?
— На дирявім мосту провалилася. (2)
7. — Ой, хто ж завалив? — Та козак Северин.
— Ой, хто ж рятував? — Запорожець Іван. (2)
8. Ой, чи він, чи не він, не ходи мимо двір,
Мимо мої ворота, та не суши живота. (2)
9. — Таки буду ходить, таки буду любити:
Або тобі, або мені та на світі не жить! (2)
10. Ой, ти, дівчино, ти ж моя мати,
Дай мені вечеряти хоч серед хати! (2)
11. — Я ж не топила, я ж не варила,
Пішла по воду — відра побила. (2)
12. Відра побила, піч розвалила.
— Дівчино, серденько, що ж ти наробила? (2)

13. — Бо на ринку була і горілку пила;
І розсади накупила, увесь город засадила. (2)
14. І розсада моя прийнялася була,
Хорошая дівчина понялася була. (2)
15. І капуста моя, і качаннячко —
Вірнее з козаком жениханячко. (2)
16. — Дівчино моя переяславко,
Дай мені вечеряти, моя ластівко! (2)
17. — Я ж не топила, я ж не варила,
Пішла по воду, відра побила. (2)
18. Я ж побила, постановила,
Із гори скотились та й самі побились. (2)
19. — Дівчино моя переяславко,
Поцілуй же мене, моя ластівко! (2)

ГЕЙ, ЛЮДИ ЇДУТЬ ПО ЛІЩИНУ

1. Гей, люди їдуть по ліщину,
Гей-а-гей! Люди їдуть по ліщину,
А я їду по дівчину
Сам.
2. Гей, люди їдуть з ліщиною,
Гей-а-гей! Люди їдуть з ліщиною,
А я їду з дівчиною
Вдвох.
3. Гей, питається батько сина,
Гей-а-гей! Питається батько сина:
— Скільки стоїть ця дівчина
В нас?
4. — Ой, тобі, тату, не питати,
Гей-а-гей! Тобі, тату, не питати,
Скільки стоїть — треба дати
Нам.
5. Гей, скільки стоїть — треба дати,
Гей-а-гей! Скільки стоїть — треба дати,
Нехай варить вечеряти
Нам!
6. Гей, наварила каші з бобом,
Гей-а-гей! Наварила каші з бобом,
Поставила перед лобом —
Їж!
7. Гей, наварила каші з просом,
Гей-а-гей! Наварила каші з просом,
Поставила перед носом —
Їж!

ОЙ, ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРЕЖКОМ

1. Ой, ходила дівчина бережком, (2)
Заганяла селезня батіжком: (2)
2. «Іди, іди, селезню, додому, (2)
Продам тебе дідові старому». (2)
3. За три копи селезня продала, (2)
А за копу дударика найняла: (2)
4. «Заграй мені, дударик, на дуду, (2)
Нехай же я своє горе забуду. (2)
5. Коли б тобі горенько да печаль, (2)
То б ти вийшов на вулицю та й кричав; (2)
6. А то ж тобі горенька немає, (2)
Ой, хто ж тобі сі кучері звиває?» (2)
7. «Була в мене дівчина Уляна, (2)
Вона ж мені сі кучері звивала; (2)
8. Була в мене дівчина Орися, (2)
Тоді в мене сі кучері вилися; (2)
9. Була в мене дівчина Варвара, (2)
Вона ж мені сі кучері порвала; (2)
10. Була в мене дівчина паскуда, (2)
Вона ж мені сі кучері поскубла». (2)

ДОЩИК, ДОЩИК

1. Дощик, дощик
Крапає дрібненько...
Я ж думала, я ж думала —
Запорожець, ненько! } 2

2. Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б найняла, заставила } 2
Стежку промітати.

3. Аж він іде, аж він іде,
Ступає дрібненько,
То ж то милий, то ж то любий, } 2
Дивіться, ненько!

4. Дощик, дощик
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький, } 2
Аж ногами тупотить.

5. Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А як гляне — серце в'яне } 2
І в його, і в мене!

ВИЙДИ, ВИЙДИ, ІВАНКУ

1. Вийди, вийди, Іванку,
Заспівай нам веснянку!
Зимували, не співали —
Весни дожидали!
2. Весна, весна, наша весна,
Да що ж ти нам принесла?
Старим бабам по кийочку,
А дівчатам по віночку!
3. Звила ж я віночок вчора
Звечора, звечора
З зеленого барвіночку
Та й повісила на кілочку.
4. Матуся вийшла,
Віночка зняла,
Віночка зняла
Та нелюбові дала.
5. Коли б же я теє знала,
Я б його розірвала,
Я б його розірвала,
Ніж нелюбові дала!

ЗМІСТ

Ой, там, за Дунаєм, крутим бережком	3
Стоїть явір над горою	5
Сонце низенько	6
Ніч яка, Господи, місячна, зоряна!	7
Дивлюсь я на небо	8
Чорнії брови, карії очі	9
Місяць на небі.	10
Їхав козак за Дунай	11
Стоїть гора високая	12
Стогне сизий голубочок	14
Скажи мені правду, мій добрий козаче	15
Думи мої, думи мої.	16
Реве та стогне Дніпр широкий	17
Місяцю ясний, зорі прекрасні	18
Ой, я дівчина полтавка	19
Ой, під вишнею	20
Зеленький барвіночку	21
Ой, ішов я вулицею раз.	22
Ти сказала: «Прийди, прийди»	23
й на горі калина, під горою малина	24
Ой, був, та нема, та поїхав до млина	25
Гей, люди їдуть по ліщину	27
Ой, ходила дівчина бережком	28
Дощик, дощик	29
Вийди, вийди, Іванку	30

Видання для дозвілля

ОЙ, ТАМ, ЗА ДУНАЕМ

Збірка патріотичних пісень

Головний редактор *О. В. Красовицький*
Відповідальна за випуск *А. С. Юхно*
Художній редактор *Л. П. Вировець*
Технічний редактор *Г. С. Таран*
Комп'ютерна верстка: *О. В. Підлісна*
Коректор *А. М. Гончаченко*

Підписано до друку 15.05.15. Формат 60×90 ¹/₁₆.
Умов. друк. арк. 2,00. Облік.-вид. арк. 0,55.
Тираж 2000 прим. Замовлення №

ТОВ «Видавництво Фоліо»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 3194 від 22.05.2008 р.

61057, Харків, вул. Римарська, 21 А
Електронна адреса:
www.folio.com.ua
E-mail: realization@folio.com.ua
Інтернет-магазин
www.bookpost.com.ua

Надруковано з готових позитивів
у ТОВ «Видавництво Фоліо»
61057, Харків, вул. Римарська, 21 А
Свідоцтво про реєстрацію
ДК № 3194 від 22.05.2008 р.